

НАША ЦЕРКВА

*Видання благословив Архієпископ і Митрополит Києва - Матері міст Руських,
Галицький, Патріарх всієї Руси-України, Свято-Успенських Києво-Печерської та
Почаївської Лавр Священноархімандрит ФІЛАРЕТ*

Релігійний додаток часопису "БОРИСТЕН"

---№07(214)---

*Через карантинні обмеження ми
повинні не охолонути до обов'язку
спільного храмового богослужіння, а
навпаки – ще більше цінувати його, –
Митрополит Епіфаній*

*Преосвященні владика, всечесні
отці, дорогі брати і сестри!
Слава Ісусу Христу!*

Сьогодні Православна Церква святкує Різдво пророка Іоана Хрестителя. Святкування це знаходиться у безпосередньому зв'язку з відзначенням Різдва Христового, бо рівно шість місяців відділяє в церковному календарі ці дві події. Підставою ж для такого зв'язку є свідчення з Євангелія, про що читаємо у святого Луки: коли архангел Гавриїл благовістив Діві Марії вочленення Сина Божого, то сказав: «Ось і Єлисавета, родичка Твоя, і вона зачала сина в старості своїй, і це вже шостий місяць їй, хоча називають її неплодною» (Лк. 1:36).

Отже, враховуючи, що звичайна вагітність жінки становить дев'ять місяців, на підставі такого євангельського свідчення і встановлені дні святкування Благовіщення та Різдва Іоана Хрестителя, як пов'язані з Різдром Спасителя і Господа нашого.

Відтак три свята з числа дванадцяти великих, які вшановує Церква протягом року, пов'язані між собою, і вони мають одну спільну особливість, яка вирізняє їх від усіх інших свят та днів пам'яті нашого календаря. Бо коли ми згадуємо тих чи інших угодників Божих, то вшановуємо їх найчастіше або в день упокєння, або в день їхнього прославлення Церквою серед святих, у день віднайдення їхніх мощей або спільно з іншими святими. І лише три урочистих святкування пов'язані з прославленням саме народження: Різдво Христове, Різдво Богородиці та нинішнє.

Така церковна традиція має цілковиту відмінність від поширеного звичаю світського, коли найперше тих чи інших людей, як славетних, так і звичайних, згадують саме в день народження. Однак жодного дня народження святих Церква

не прославляє і ніколи не буде прославляти – бо це суперечило би догматичному змісту самої традиції днів церковної пам'яті. Очевидно саме тому навіть на рівні найменувань три свята, які пов'язані з народженням, виділені та мають особливе означення – Різдво.

Бо навіть у ці свята ми вшановуємо не момент з'явлення у цьому світі нової дитини, яким завершується вагітність її матері, але вшановуємо особливу промислительну дію Божу, безпосередньо пов'язану зі спасінням людства. Ця особливість підкреслюється і надзвичайністю обставин, за яких відбувається народження. Бо ми знаємо, що Пречиста Діва Марія та пророк Іоан Хреститель народилися хоча і у звичайний для всіх людей спосіб, від батька та матері через зачаття, – але народилися у батьків неплодних, які, довго проживши у шлюбі, не мали дітей та за віком і природнім станом вже очевидно і не сподівалися їх мати. А Спаситель наш був зачатий Богородицею від Духа Святого і тому Різдво Його водночас було і подібне до народження кожної людини, і унікальне, неповторне та надзвичайне. У читанні з Євангелія від Луки, яке звучить нині на літургії, ми чуємо про явлення архангела Гавриїла, вісника особливих таїн Божих, священику Захарії, чоловікові Єлисавети, майбутньої матері Предтечі. Гавриїл свідчить Захарії волю Господню про народження великого пророка, служіння якого буде надзвичайним і полягатиме у приготуванні народу до близького пришествя Месії. У той час протягом кількох століть серед народу Ізраїля вже не з'являлися пророки. Але віддавна було сповіщено, що перед приходом Месії постане великий пророк, подібний до Іллі, служіння якого ознаменує близьке явлення Спасителя. Тому народження Іоана Хрестителя – це не просто поява

ще однієї людини, нехай навіть святої та праведної, від утроби материнської благословенної Богом. І до Іоана були праведники, народження яких супроводжувалося ознаками особливого Господнього благовоління – достатньо згадати тут про патріарха Ісаака та пророка Самуїла. Однак нікому з людей не випадало покликання бути не просто свідком і служителем Божественної волі, але безпосередньо, як сказано було архангелом Гавриїлом, йти перед Богом, засвідчити завершення багатотисячолітнього очікування Месії та прихід у світ Сина Божого і хрестити Його у водах Йорданських, знаменуючи оновлення природи людини і всього творіння.

Сам Господь сказав: «З народжених жінками немає жодного пророка, більшого за Іоана Хрестителя» (Лк. 7:28). А це означає, що Іоан перевершив своїм служінням Іллю та інших великих старозавітних пророків, і навіть самого боговидця Мойсея. Бо всі вони звіщали волю Господню і промовляли до народу слово Його, а Іоан – вказав на Самого Бога-Слово, на Сина Божого, Який воплотився і прийшов спасти світ. Тому і носить Іоан особливе найменування – Предтеча, що означає того, хто йде попереду. Служіння Предтечі полягало в тому, щоби закликати народ до покаяння і звістити виконання Божої обітниці про Месію. Навіть і після мученицької смерті він не полишив цього служіння, бо як вчить нас Церква, Іоан, зійшовши душею у шеол, сповістив праведникам про близьке їхнє визволення Сином Божим від кайданів смерті.

Тому сьогодні, дорогі брати і сестри, ми святкуємо не просто народження ще однієї людини, навіть і праведної, угодника Божого – ми прославляємо Іоана Предтечу, як служителя великої тайни нашого спасіння, як пророка, який не лише сучасних йому юдеїв, але все людство закликає, як свідчить Євангеліє: «Покайтеся, наблизилось бо Царство Небесне» (Мф 3:2) та

«Створіть плоди, достойні покаяння» (Лк 3:8). Отже, святкування Різдва Іоана Хрестителя для нас має бути найперше нагодою прославити Бога за Його милість, явлену через пришестя у світ Спасителя, та прославити Предтечу, як служителя Божественної істини. Але також це свято є нагадуванням для всіх нас про заклик пророчий до покаяння, до виправлення і до творення належних добрих діл, як плодів нашого розкаяння і очищення від гріха. Нині святкуючи ми не просто згадуємо про подію з давнього минулого, нехай навіть і засвідчену Священним Писанням. Сьогодні ніби серед нас самих, серед нашого богослужбового і молитовного зібрання ми вітаємо найбільшого серед пророків та чуємо повторений і для нас, як для багатьох поколінь перед нами, його заклик до покаяння і навернення до Господа, його вказівку на Божественне Слово втілене: «Ось Агнець Божий, Який бере на себе гріхи світу. [...] Цей є Син Божий» (Ін. 1:29,34).

Ми маємо святкувати Різдво Предтечі не так, як святкують дні народження навіть і видатних людей, бо в такі дні відзначають сам факт появи у світ людини та добрі діла, які вона зробила. Однак народження за плоттю не залежить від нас самих, але залежить від батьків наших і від Божого благовоління. А Різдво Іоана Хрестителя нагадує нам про те народження, яке особисто від нас залежить, і яке знаменує не початок кількох десятиліть земного буття, але входження у вічність. Саме про таке народження сказано Спасителем у розмові з Никодимом: «Істинно, істинно кажу тобі: якщо хто не народиться водою і Духом, не може увійти в Царство Боже. Народжене від плоті є плоть, а народжене від Духа є дух» (Ін 3:5-6).

Такого народження ми сподобилися, за вірою нашою і батьків наших прийнявши Таїнства Хрещення і Миропомазання, ставши членами Церкви Святої Православної.

Але як людина, отримавши від земних батьків дар життя, має берегти його і використовувати на добро, так і дар оновлення і другого народження ми повинні використати, щоби успадкувати не вічне осудження, але блаженне вічне буття. Тож нехай заклик Предтечі до покаяння, його наука і приклад, його молитва і заступництво за нас, усвідомлення істин, про які було сказано, допомагають кожному на шляху спасіння.

Дорогі владика, отці, брати і сестри!

З особливими почуттями цього року ми збираємося у Скиту Манявському в нинішнє свято, щоби за звичаєм прославити нині не лише Предтечу Христового, але і угодників Божих преподобних Іова і Феодосія – ревних подвижників, наставників у чернечому житті, захисників віри християнської та Церкви Православної.

Відомі всім обмеження, пов'язані зі згубною пошестю, торкнулися також і можливості звершувати паломництва, і збиратися на прощу в святих місцях. Але таке попущення Господнє має навчити нас ще більше цінувати ті дари, які Господь подає нам через богослужіння, через спільну молитву та участь у Таїнствах, особливо через Святу Євхаристію.

Турбуючись про здоров'я ближніх Церква вжила заходи для уникнення небезпеки поширення хвороби. Але як вічне є важливішим за тимчасове, як божественне перевершує все земне, так і турбота про душу, про її здоров'я і чистоту повинна в нас переважати. Як споглядання їжі не замінить участь у трапезі, як читання про святі місця не замінить паломництва до них, так і споглядання богослужіння не може і ніколи повноцінно не замінить нашої

спільної молитви, богослужбового зібрання та участі в Таїнствах. І всі ми, хто зібралися тут, відчуваємо це, радіючи, що з милості Божої згубна пошесть відступила, і ми можемо знову зібратися в обителі Манявській на святкову молитву.

Втративши на деякий час таку можливість – ми повинні не охолонути до обов'язку спільного храмового богослужіння, а навпаки – ще більше цінувати його. За роки зовнішньої свободи для Церкви ми звикли вже до можливостей, які дало нам відновлення незалежної Української держави. Але серед вас є чимало тих, хто пам'ятає і гоніння безбожників, і утиски проти Православної Церкви, і саму цю обитель – запустілою. Тож цінуймо ті дари та можливості, які подає нам Господь, і час свого земного життя, кожен рік та навіть день, гідно використаємо для примноження всього того, що сприяє нам у правдивому покаянні та входженні у життя вічне.

Як ви знаєте, невдовзі наш народ і ми, як Помісна Українська Православна Церква, святкуватимемо 30-ліття відновлення Незалежності. З цієї нагоди, як вже було не раз оголошено, ми очікуємо прибуття до України, до Золотоверхого Києва Святійшого Вселенського Патріарха Варфоломія. Тож при цій нагоді запрошую всіх, хто матиме можливість, у серпні місяці, в дні візиту Вселенського Патріарха, які сполучатимуться зі святкуванням Дня Незалежності, долучитися до спільної молитви за Україну, за перемогу і справедливий мир та за утвердження єдиної Помісної Православної Церкви України.

---АМІНЬ---

“Адреси доброти”

*** СЛОВО ЯК ЗБРОЯ ***

Важко висловити словами почуття вдячності нашим симпатикам за океаном, котрі у всілякий спосіб намагаються підтримати захисників України на Донбасі. Особливо щира подяка президенту Фундації «Промітеїв отвіт» Петру Палюху (США). Його стараннями організовано збірку на підготовку аудіокниги Фіделя Сухоноса «Чужа молитва», яка розповідає про наших героїв у боротьбі з московськими шовіністами. Видання такого формату буде набагато доступніше для усіх зацікавлених.

*Низький уклін добродійцям за
небайдужі та добрі серця!*

Влас.інф.

Митрополит Епіфаній став почесним доктором Університету Короля Данила

Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 7 липня 2021 року під час Першосвятительського візиту на Івано-Франківщину відвідав Університет Короля Данила.

Його Блаженство супроводжували митрополит Івано-Франківський і Галицький Іоасаф та єпископ Хмельницький і Кам'янець-Подільський Павло. Предстоятель Православної Церкви України в рамках соціального проекту Університету «Відкрита зустріч з успішними людьми» поспілкувався з молоддю на актуальні та сучасні теми сьогодення.

«Бажаю завжди ставити високу планку, яка здається недосяжною. Адже тоді є бажання рухатися далі, вперед, робити усе від нас залежне, аби вдосконалюватися. І, можливо, тоді одного дня з Божою допомогою ви виявите, що ця поставлена вами планка – цілком досяжна», – зокрема сказав Митрополит Епіфаній.

Під час урочистостей з нагоди чергового випуску Блаженніший Митрополит Епіфаній вручив випускникам дипломи, а ректора УКД Мирослава Луцького нагородив орденом святого Архістратиґа Михаїла II ступеня.

Далі відбулася церемонія вручення диплома Почесного доктора Університету Короля Данила Предстоятелю Православної Церкви України Блаженнішому Митрополиту Київському і всієї України Епіфанію. На завершення заходу пролунали музичні привітання у виконанні студентів та випускників вишу.

Блаженнійший Митрополит Епіфаній та Голова «Пласту» підписали Меморандум про співпрацю

Предстоятель Православної Церкви України Блаженнійший Митрополит Епіфаній та голова «Пласту» в Україні Станіслав Андрійчук 22 липня 2021 року підписали Меморандум про співпрацю.

«Ми об'єдналися, щоби спільно працювати над вихованням української молоді, зрощуючи в їхніх серцях найкращі моральні й духовні якості», – наголосив Митрополит Епіфаній.

Тож при парафіях помісної Української Православної Церкви створюватимуться пластові осередки, а пластові виховники долучатимуться до освітнього процесу в недільних школах, а також організовуватимуться спільні заходи, соціальні та благодійних акцій, молодіжні табори.

У заході також взяли участь Голова Синодального управління взаємодії з молодіжно-патріотичними громадськими об'єднаннями архієпископ Тернопільський і Кременецький Нестор та голова Крайової Пластової Ради Юрій Юзич.

Пресслужба Київської Митрополії
Української Православної Церкви (ПЦУ)

--Проповідь--

Господь не забороняє нам турбуватися про їжу та одяг, але застерігає від того, щоби ми робили такі турботи сенсом життя, – Митрополит Епіфаній

*Проповідь Блаженнішого
Митрополита Київського і всієї
України Епіфанія в третю неділю
після П'ятидесятниці*

Дорогі брати і сестри! Слава Ісусу
Христу!

Цього недільного дня ми чуємо повчання з Євангелія від Матфея, в якому Господь закликає нас більше турбуватися про спасіння душі, ніж про земні речі.

Сама наша природа, пов'язана з матеріальним світом, спонукає нас перейматися повсякденними потребами, такими як їжа та пиття, одяг, відпочинок. То хіба Бог закликає зневажати ці потреби, відкидати їх?

Ні, Господь спонукає нас не до цього. Він не забороняє нам турбуватися про їжу, про одяг й інші наші потреби, але застерігає від того, щоби ми робили такі турботи сенсом життя. «Бо всього цього язичники шукають – каже Христос; – знає бо Отець ваш Небесний, що ви маєте потребу в усьому цьому. Шукайте ж спершу Царства Божого і правди Його, і все це додасться вам» (Мф. 6:32-33).

Тобто, якщо ми є справді християнами, якщо ми віримо в Бога, то Його, нашого Творця і Спасителя, ми маємо ставити на перше місце у житті. А якщо перше місце займають у нас речі світу цього, такі як багатство і всі можливості, що воно дає,

то чим ми відрізняємося від язичників?

Саме визначення «Царство Боже» і нагадує нам про це. Бог іменується Царем щоби підкреслити Його головне, центральне, виняткове положення. Ця істина роз'яснюється через такі євангельські слова: «Ніхто не може двом господарям служити: бо або одного полюбить, а другого буде ненавидіти; або одного триматиметься, а другим знехтує. Не можете служити Богові й мамоні» (Мф. 6:24).

Мамона – це узагальнене поняття багатства, достатку, земних благ. Якщо вони в житті людини посідають перше місце, тоді Бог нею вже не сприймається як Цар, але як хтось чи навіть щось додаткове, другорядне, менш важливе. І тут немає багатьох можливостей, але існує проста альтернатива: або Господь для людини є Царем, або таким царем стають речі світу цього. «Хто не зі Мною, той проти Мене; і хто не збирає зі Мною, той розкидає» (Лк. 11:23) – так говорить Спаситель, ясно визначаючи, що при уявній багатоманітності вибору насправді він зводиться до простого «так» або «ні». І це «так» або «ні» ми засвідчуємо перед Богом не одними лише словами, не лише зовнішніми ознаками віри і приналежності до Церкви, а самим нашим життям у всій його повноті.

Тут можемо поставити питання: а хіба їжа й пиття, одяг та інші потреби не є важливими? Справді, ніхто не може жити, коли не подбає про них. Бо коли людина не буде їсти й пити – то помре. Але навіть саме задоволення цих потреб повинне підказувати нам і правильне ставлення до них. Хіба ми їмо весь час? Хіба ми п'ємо кожної миті? Хіба одяг чи інші потреби постійно привертають нашу увагу? Якщо би ставалося так, то цей стан кожна розумна людина сприймала би як ненормальний, хворобливий, неправильний.

Ми їмо щодня й декілька разів на день – але наситившись, втамувавши голод, зміцнивши свої сили, ми відкладаємо їжу. Бо ми їмо для того, щоби жити, але не живемо для того, щоби їсти. І якою би людина не була голодною – завжди є певна міра, після якої вона більше не багатиме їжі та пиття, бо не здатна буде вмістити їх.

Ось так самі ці потреби підказують нам, що вони не можуть бути метою та змістом нашого життя. Матеріальні речі, такі як житло, одяг, їжа та інше повинні служити людині, але не навпаки – поневолювати її.

В чому ж, так би мовити, секрет щасливого життя? Як досягти того, щоби з одного боку не страждати через неможливість задовольнити життєво необхідні потреби, але з іншого – не стати рабом речей? Відповідь нам дають ті образи, які Господь наводить у Євангелії – образи пташок і польових квітів. І відповідь є простою: слід навчитися задовольнятися достатнім і ніколи не забувати про те, що Бог піклується про нас.

Якщо ми спрагли, то кухоль холодної води втамує спрагу. Однак десять чи сто кухлів очевидно принесуть нам вже не полегшення, а страждання. З'ївши тарілку борщу чи якусь іншу страву, ми втамуємо

голод – але коли будемо їсти надміру, то спожите принесе нам не задоволення, а страждання. В холодну погоду коли вдягнемо пальто чи куртку, то це захистить нас від шкідливого впливу зовнішніх умов і допоможе зберегти тепло. Але ніхто розумний не скаже, що вдягнувши замість однієї одягу п'ять чи десять, ми станемо почувати себе в п'ять чи десять разів комфортніше, а якраз навпаки.

Тож визначальною завжди є міра достатності. Досягнути того, щоби знати і відчувати її – не просто. Але Господь допомагає нам пізнати цю міру. Адже хто – Бог чи людина – краще знає, що є справді потрібним та необхідним і як досягти цього? Для нас, як християн, відповідь є очевидною – Бог є всевідаючим і всемогутнім, тому Він і знає краще за нас самих про наші потреби, і може та здатен допомогти нам у їх задоволенні. Це не означає, що Бог замість нас буде виконувати те, що ми самі здатні й повинні зробити. Якщо Творець дав нам розум, сили і можливості вирощувати й готувати для споживання їжу – то не слід очікувати, що Він буде кожному подавати її чудесним чином, без піклування й праці. Апостол Павло застерігає християн від лінивства, кажучи: «Якщо хто не хоче трудитися, то нехай і не їсть» (2 Сол. 3:10). Навіть приклад пташок вказує нам на це – бо хоча вони споживають те, чого самі не вирощували, однак вони старанно дбають, шукаючи і збираючи їжу і для себе самих, і для своїх пташенят. У Біблії ми можемо знайти багато прикладів того, як Господь турбувався по потреби тих, хто сам не міг їх задовольнити. Він народ Свій багато років годував небесною манною у пустелі – однак зверніть увагу, що манна з'являлася щодня, але ніхто не міг зібрати її у запаси

бо наступного дня вона вже псувалася – окрім дня суботнього, для якого її можна було зібрати завчасно. Іллю пророка Господь у пустелі годував через воронів, і сам Ілля благословив малий запас вдовиці, що прийняла його – і він не зменшувався від споживання.

Тому, дорогі брати і сестри, у молитві ми просимо, як навчив нас Сам Спаситель: «Хліб наш насущний дай нам сьогодні» (Мф. 6:11). Насущний хліб – це той, якого достатньо для задоволення потреб, це та міра земних благ, яка є необхідною. Ми хліба просимо саме на цей день – щоби від достатку не впасти у спокусу і не перетворитися на безумного багача з притчі, який поклав свою надію на великі запаси, міркуючи так: «Скажу душі моїй: душе, багато маєш добра, що лежить у тебе на багато років: спочивай, їж, пий, веселись» (Лк. 12:19).

А ми свою надію покладаємо на Бога. Він турбується і про пташок, і про квіти, і про все творіння – то хіба Він, Який благоволить називати нас Своїми дітьми, не потурбується про нас, знаючи і чого ми потребуємо, і коли, і якою мірою? Відповідь нам дає Господь через пророка Ісаю в таких словах: «Чи забуде жінка грудне дитя своє, щоб не пожаліти сина утроби своєї? але якби і вона забула, то Я не забуду тебе» (Іс. 49:15).

Тож бажаю всім нам, дорогі брати і сестри, навчитися задовольнятися достатнім, дотримуватися помірності, не віддавати душі своєї речам світу цього і не робитися їхнім рабом, але найперше шукати Царства Божого і правди його. І якщо Бога будемо ставити на перше місце в нашому житті, якщо на Нього будемо покладатися, але також і самі не будемо лінивими і бездіяльними, зариваючи таланти свої в землю – то і в потребах наших щоденних не будемо залишені без допомоги, і як виконавці заповіданого Господом, успадкуємо життя вічне.

-----АМІНЬ-----

Відбулася зустріч Предстоятеля ПЦУ з Джорджем Кентом – заступником помічника Держсекретаря США

22 липня 2021 року в Митрополичому домі Предстоятель Православної Церкви України Блаженніший Митрополит Епіфаній прийняв заступника помічника Державного секретаря США, виконуючого обов'язки Тимчасового повіреного у справах США в Україні Джорджа Кента.

Американського дипломата супроводжували співробітники Посольства США в Україні. В зустрічі також взяв участь заступник голови Управління зовнішніх церковних зв'язків архієпископ Євстратій.

У розмові Митрополит Київський і всієї України розповів чільному дипломатичному представнику Америки про розвиток помісної Української Православної Церкви, міжконфесійні та державно-церковні відносини, а також про підготовку до візиту Вселенського Патріарха Варфоломія в Україну.

«Ми цінуємо ту підтримку, яку Сполучені Штати Америки надавали і продовжують надавати Україні, особливо у зв'язку з необхідністю протистояти російській агресії. Переконані, що так буде й надалі, адже ми маємо однакове прагнення – щоби Україна була демократичною, суверенною, розвиненою європейською державою», – підкреслив Митрополит Епіфаній.

На пам'ять про візит Блаженніший владика подарував гостям книгу про два роки життя і розвитку Православної Церкви України.

"СВЯТА"

Слово Блаженнішого Митрополита Епіфанія в день відзначення 1033-ї річниці Хрещення Руси-України

*Ваше Високопреосвященство дорогий владико Еммануїл, митрополит
Халкидонський, представник Його Всесвятості Вселенського Патріарха
Варфоломія;*

*Ваше Преосвященство дорогий владико Феодоре, єпископ Вавилону
Єгипетського, представник Блаженнішого Папи і Патріарха
Олександрійського і всієї Африки Феодора;*

*Ваше Високопреосвященство дорогий владико Хризостом, митрополит
Кирінейський, представник Блаженнішого Архієпископа Нової Юстиніани і
всього Кіпру Хризостома;*

Дорогі владики, отці, брати і сестри!

*Сердечно вітаю всіх вас з днем хрещеного батька українського
пам'яті святого рівноапостольного народу святого Володимира. Але
князя Київського Володимира та прославлення це має полягати не
1033-літтям Хрещення княжої лише у богослужінні та молитвах,
Київської держави, Руси-України! у спогадах про минуле – воно має*

*Сьогодні великою радістю втілюватися у справах сьогодення.
наповнюються наші серця, бо ми І такою нашою спільною справою є
маємо можливість у молитві, утвердження Помісної Української
єдиними устами і єдиним серцем, Православної Церкви, її єдності.*

*зібрані з різних куточків України, спільно з представниками
найдавніших Церков навколо Престолу Господнього, єднаючись
у Святій Євхаристії, прославити Людинолюбного Бога, у Святій Тройці
Єдиного, за всі благодіяння, нашому народу від віку й донині явлені.*

*Бо завжди і найперше ми повинні дякувати Господу за все: і за добро,
яке отримуємо, і за допущені випробування, які з допомогою
Божою долаємо, утверджуючись в істині. Тому в цей урочистий
день наша найперша мета, заради якої ми зібралися – піднести
подяку Творцеві та прославити*

*Як душа і тіло пов'язані в людині, так пов'язані Церква
Українська Православна*

і Українська незалежна самостійна соборна держава. Тому дбаючи про душу нашого народу – Церкву, маємо дбати і про тіло – Незалежну Україну. Маємо щиро і віддано для неї трудитися, боронити її від агресії, дбати про розбудову її на засадах істини та справедливості, в усьому виявляти заповідану Богом любов до ближніх.

Ми багато чого з Божою допомогою досягли, але багато нам ще належить зробити. Маємо Помісну Церкву – але належить нам досягнути повноти її єдності. Бо на жаль є ті серед православних в Україні, які ще не пізнали повноти істини, не додержуються канонічного порядку, самі себе віддаляють від церковного спілкування, не бажаючи послухати того, що визначене Томосом Вселенського Патріарха.

Вчора ви бачили, як очільники їхні зібрали їх нібито для святкування і молитви, але зібрання це використали, щоби плекати ворожнечу, зокрема і проти Вселенського Патріарха – Першого серед Предстоятелів Православних Церков. Але ми віримо, що з Божою допомогою і ці наші брати та сестри пізнають істину, і істина визволить їх від кайданів московської омани.

З радістю ми відзначили, як багато послідовників Московського патріархату, священники і миряни, вчора заходили до цього Михайлівського собору, ставили свічки, молилися. Наші двері церковні та наші серця відриті для всіх, і ми впевнені, що як досягли автокефалії Церкви Української, так досягнемо і повноти її єднання навколо Престолу Київського. Також нам належить надалі трудитися для утвердження Української держави, щоби ми всі досягли перемоги і справедливого миру, досягли визволення українців

Донбасу та Криму з окупації та полону. Щоби разом ми побудували справді демократичну, європейську, духовно і матеріально розвинену Україну.

Дорогі владика Еммануїл, Феодор і Хризостом! Ми сердечно дякуємо вам за те, що від імені давніх Святих Церков – нашої Матері Великої Христової Церкви Константинопольської, другого за честю Патріархату Олександрійського та апостольської Церкви Кіпру ви прибули розділити з нами радість свята. Дякуємо за всі ті теплі слова вітань, які ви оголосили нам від своїх Предстоятелів. Передайте їм від усіх нас свідчення братньої любові та побажання всіх благ від Бога, міцного здоров'я і многих літ служіння!

Хоча через обмеження пандемії до нас не змогли прибути представники Церкви Греції, але від Блаженнішого Архієпископа Афіньського Ієроніма ми отримали теплі вітання з нагоди свята, які передаємо всім вам. Сподіваємося, що у Богом благословенний час ми особисто вітатимемо в цьому храмі Предстоятелів Помісних Церков. З великою радістю ми чекаємо на перший такий візит, на приїзд Його Всесвятості Вселенського Патріарха Варфоломія, який відбудеться вже наступного місяця, в дні святкування 30-ліття відновлення Незалежності України.

Дорогі брати і сестри! Завершивши Божественну літургію, продовжимо наше свято подячною молитвою біля пам'ятника рівноапостольному князю Володимирі. І нехай молитви його і всіх святих землі Української будуть угодні перед Богом, Який нехай благословить Україну нашу всіма благами!

"Актуально"

Вітання Архієпископа Нової Юстиніани і всього Кіпру Хризостома

Ваше Блаженство, Митрополит Київський і всієї України, Епіфаній!

Ми висловлюємо свою велику радість та подяку за те, що надали нам можливість взяти участь у святкуваннях Церкви України через нашого представника, Його Преосвященство, Митрополита Киренського Хризостома, з нагоди 1033-ї річниці Християнізації Русі за святого рівноапостольного князя Володимира.

Безперечно, великі події історії народів постають у їхній пам'яті як маяки, що випромінюють світло, яке надихає людей, дає приклад і дозволяє їм черпати духовні сили, щоб витримувати нинішні негаразди та майбутні виклики. Діяльність святого рівноапостольного князя Володимира, безсумнівно, була найрішучішою на історичному шляху людей Вашої Церкви, бо через неї відкрився шлях, що веде до спасіння.

Безумовно, часи скорбот і випробувань у Церкві Христовій багаторазові і часто

напружені. Наш Господь, Сам, перед Своєю хресною жертвою заявив: «... у світі ви маєте скорботу, але будьте мужніми; Я перемиг світ» (Ін. 16:33). Зрештою, саме для цього Христос прийшов у світ, а саме для того, щоб підняти занепалого від скорботи до радості воскресіння та вічності, навіть якщо цей шлях проходить через багато напастей. Правдиве послання Нового Завіту заявляє нам про це: «ми повинні через велику скорботу увійти в Царство Боже» (Діян. 14:22). Тому ми закликаємо вас, брати, «твердо тримайтеся віри» (Діян. 14:22), «непохитно дивлячись на Ісуса, провідника та сповнювача віри ... щоб ви не втомились і не знемагали» (Євр. 12: 2-3), до благословенного часу припинення смуту, коли ми будемо прославляти нашого істинного, живого, Триєдиного і поклоніння достойного Бога «одними устами і єдиним серцем».

Від щирого серця бажаємо всім вірним, які становлять повноту Церкви України, які через своє хрещення зберігають спадщину Божественної благодаті, зберігати Христа, що мешкає у ваших серцях.

Тобі, Ваше Блаженство, ми щиро бажаємо, щоб у Вас було багато років, плідних у Господі.

*Священне архієпископство Кіпру
27 липня 2021 року
Вашого найшановнішого Блаженства
Улюблений брат у Христі
+ Хризостом
Архієпископ Нової Юстиніани та
всього Кіпру*

---РОДИННІ МОЛИТВИ---

Молитва за родину

Ласкавий Господи, Ісусе Христе, Ти захотів провести довгі роки Свого земного життя в назаретській Родині, благаю Тебе, поблагослови мою дорогу родину: батька, матір, братів, сестер, всіх свояків і кровних. Пішли їм Ласку, щоб всім серцем любили Тебе, охорони від нещастя, диявольських спокус і всякого лиха. Подай згоду моїй родині, бо згода це великий Твій дар. Допоможи їй членам щиро любитися надприродною Божою любов'ю, яка осолоджує прикрощі земного життя. Будь з нами в години смерті, щоб з Твоєї Ласки вийшли ми з цього світу та пішли до Неба навіки прославляти Тебе.

Маріє, найкраща наша Мати і взірець для кожної родини, будь завжди з моєю дорогою родиною.

Амінь

Молитва за українську родину

Боже великий, Боже отців наших! Дай нашому народові як найбільше добрих, святих християнських родин.

Дай нам таких батьків, які голосно й відверто признавалися б до Божого Твого Євангелія і до Твоєї служби. Дай нам батьків, які для своїх дітей були б прикладом християнського життя, правдивими опікунами та добрими провідниками у житті.

Дай нам таких матерів, які вмiли б добре, по-християнськи виховувати своїх дітей, а для своїх чоловіків були б допомогою, потіхою та доброю порадою.

Дай нам таких дітей, які були б потіхою для своїх батьків і славою та красою свого народу.

Благослови, Всемогутній Боже, український народ. Подаруй йому ласку вірно Тобі служити і доступити колись

вічної нагороди в Небі, бо Тобі, Боже, у Святій Тройці Єдиний, Отче, Сину і Духу Святий, належить вся слава, честь і поклоніння на віки віків.

Амінь

Молитва на Благословення сім'ї

Від Тебе, Господи, одержуємо всі дари благи. Благослови нашу сім'ю, нехай будуть усі члени нашої сім'ї до вподоби Тобі, нехай царює і ній мир і християнська любов.

Амінь

Боже, Творцю людей та їхній милосердний Целителю, Ти благоволив, щоб сім'я, створена подружнім союзом, стала образом союзу Христа і Церкви.

Молимо Тебе: подаруй Своє благословення цій сім'ї, яка зібралася в Твоє ім'я. Нехай у ній перебувають любов, єдність, палання духу, ревність у молитві, турбота одне про одного та про всіх нужденних братів.

Господь Ісус Христос, який жив у Назареті разом зі своєю Родиною, нехай завжди перебуває у цій сім'ї, береже її від усякого зла та допомагає нам бути єдиним серцем і єдиною душею на віки вічні.

Амінь

Молитва на Благословення наречених

Прославляємо Тебе, Боже, Джерело любови. Завдяки Твоєму Провидінню ці двоє молодих людей (імена) зустрілися в житті і Ти спонукаєш цих Своїх дітей до взаємної любови. Вчини ласкаво, що ті, хто готуються до спільного життя і просять Твоєї благодаті, зміцнені Благословення з Неба, завжди поважали і щиро любили одне одного. Просимо Тебе, зміцни їхні серця, щоб, перебуваючи у вірі і роблячи те, що подобається Тобі, вони щасливо дійшли до прийняття Тайни Вінчання, через Христа Господа нашого.

=== Молитви за хворих COVID-19 ===

Владико Вседержителю і Святий Царю, що всіх караєш, але не нищиш, зміцнюєш підупалих і підносиш повалених, печалі життя людського розвіюєш.

Молимося Тобі, Боже наш, раба Твого хворого (ім'я) відвідай милістю Твою, прости йому всякий гріх вільний чи невольний. Так, Господи, Твою цілющу силу з неба зішли, торкнися тіла, погаси гарячку, вгамуй страждання і всяку таємну неміч.

Будь лікарем рабові Твоєму, підніми його з постелі недуги і від ложа болю цілим і здоровим, дай йому бути Церкві Твоїй послушним і волі Твоєї виконавцем.

Бо Тобі належить милувати і спасати нас, Боже наш, і Тобі славу возсилаємо, Отцю, і Сину, і Святому Духові нині, і повсякчас, і на віки віків.

Амінь

РЕКЛАМА

ШВИДКО

ЗРУЧНО

ПРЯМО В РУКИ

Найшвидший і найбільш надійний посилковий сервіс до України та країн СНД. Порівняйте терміни доставки пакунків через компанію MICT з другими компаніями і переконайтесь в цьому самі.

<ul style="list-style-type: none"> ○ ДОСТАВКА КОРАБЛЕМ В Україну: 30-40 днів В Москву: 30-40 днів В Ст. Петербург: 35-45 днів Решта регіонів на www.meest.us 	<p>ЕКСПРЕС ДОСТАВКА ПОСИЛОК:</p> <p>В Україну: 3-5 робочих днів</p> <p>В Москву: 5-7 робочих днів</p>
---	--

- ВІДПРАВКА АВІА І МОРСЬКИХ ВАНТАЖІВ
- ДОСТАВКА АВТОМОБІЛІВ У КОНТЕЙНЕРАХ
- УПАКОВКА І СТРАХУВАННЯ
- ПЕРЕКАЗ ГРОШЕЙ ЗА НАЙНИЖЧИМИ ЦІНАМИ

1-800-288-9949 www.meest.us

Marketing and design by imaginstudio.com

Редагує колегія. Адреса бюлетня "НЦ КП"

Адреса редакції

а/с № 791, 49008 м. Дніпро, Україна

Телефон: (050) 340 - 28 - 27

e-mail: fidelsukhonis@gmail.com

Представництво за кордоном:

У США та Канаді: Mr. V. Babanskyj, 74 Oakrige,
Watchung, N.J. 07069, USA;

borysten.com.ua - архів бюлетнів

CatArt Верстка та дизайн

Підписано до друку 17.02.2016

Папір офсетний. Друк цифровий

Видавець ФОП Озеров Г.В.

м.Харків, вул.Університетська, 3, кв.9

Свідоцтво про державну реєстрацію

№ 818604 від 02.03.2000